

[Undervisningsministeren.]

missioner af Foreningen for borgerlig Konfirmations ungdomsfester. Det ærede medlem mener, at statsradiofonien bør nægte den gruppe hjem, det her drejer sig om, med deres særlige indstilling adgang til mikrofonen. Jeg skal ikke foregribe kirkeministerens svar, men kun bemærke, da kritikken vender sig mod et administrationsområde under undervisningsministeriet, at transmissionstilladelsen til borgerlig konfirmation i mangfoldige år har været givet enstemmigt af statsradiofoniens programudvalg. Det ærede medlem hr. Kristen Amby, biskop Erik Jensen og Kristelig Lytterforenings repræsentation har sammen med de øvrige medlemmer tilladt transmission, ligeså det ærede medlem hr. Poul Sørensen, der er den konservative folketingsgruppes repræsentant i programudvalget og som sådan formentlig også har handlet på det ærede medlem hr. Hvidbergs vegne. Begrundelsen er givet i radiolovens bestemmelse om alsidighed. Når det ærede medlem hr. Hvidberg hævder — sp. 1551 — at en transmission betyder, at staten dermed understøtter foreningens bestræbelser og indstilling, må jeg tage afstand fra en sådan tanke. En transmission betyder ikke, at radiatoradet eller programudvalget solidariserer sig med selve det transmitterede. Der er ikke tale om kirkelig eller anden censur. Den enkelte, også den eventuelle forening, udtaler sig under eget ansvar, og således må det være i et demokrati, der ikke tilstræber ensretning.

I anledning af det ærede medlem hr. P. M. Dams bemærkninger om udbygningen af det færøske skolevæsen vil jeg gerne sige, at man i undervisningsministeriet er fuldt opmærksom på, at en udbygning af de færøske skoleforhold trænger sig på; man er orienteret om, at forhandlinger er i gang herom i hjemmestyret, og man er indstillet på fra ministeriets side at yde sin bistand til sagens fremme, når planerne kommer frem.

Kirkeministeren (Bodil Koch): Det ærede medlem hr. Hvidberg har under denne finanslovdebate dels rettet nogle henstillinger til mig, dels stillet mig et par direkte spørgsmål angående Foreningen for borgerlig Konfirmation. Det ærede medlem

mente selv, at det måske ville vække undren, at denne sag blev fremdraget i folketinget, men håbede, at nødvendigheden deraf ville fremgå af hans indlæg. For mit vedkommende må jeg desværre sige, at dette håb er blevet gjort til skamme. Efter at have læst indlægget er jeg mere fyldt af undren over, at netop denne sag er blevet inddraget under finanslovdebatten, end mens jeg lyttede til det ærede medlems tale. Men jeg er til gengæld ganske enig med det ærede medlem i, at det er beklageligt, at det ikke oftere sker, at medlemmerne taler til det høje ting om folkekirkelige anliggender. Kan denne lille debat mellem det ærede medlem og mig atter bringe nogle mennesker til overvejelse af folkekirkens forhold, sådan som det skete ved finanslovdebatten i fjor, er det kun godt. Under denne synsvinkel vil jeg gerne takke det ærede medlem for hans indlæg.

Men i øvrigt er det mig uforståeligt, at det ærede medlem finder anledning til et så skarpt indlæg mod Foreningen for borgerlig Konfirmation netop nu. Utvivlsomt er det, at denne forening i sin tid blev startet med direkte antireligiøst sigte, og at den var aggressiv mod folkekirken. Det behøver jeg ikke at gå ind på, det gjorde det ærede medlem rede for under henvisning til dr. Michael Neiiendams bog „Lær os at leve“. Denne bog gengiver i udgaven fra 1937 et naivt billede af en præst på prædikestolen: svovlskyer står ham ud af halsen, og en hornet djævel strækker sin klo ud efter nogle børn. Klicheen er taget fra den ungdomsbog — udgave 1932 — som Foreningen for borgerlig Konfirmation tidligere uddelte ved sine fester. I det eksemplar af ungdomsbogen, som jeg i nærværende anledning har skaffet mig — udgave 1934 — er dette billede imidlertid udeladt. Bogen er, så vidt jeg ser — jeg har kun løseligt kunnet læse den igennem — et klart udtryk for det, man kan kalde det areligiøse, ortodokse frisinds rørende fremskridtstro. På det ærede medlems opfordring har jeg spurgt formanden, om man ikke uddeler bogen mere, fordi man ikke vedkender sig den, eller om det skyldes økonomiske grunde, at den ikke er optrykt. Jeg fik det svar, at det skyldes økonomiske årsager, og at den, hvis den atter skulle udgives, ville blive underkastet revision — hvad